

## 10. po Trojici – 16.8.2020

### Vaša jasnosť

„Ďakujte Hospodínovi, vzývajte Jeho meno! Hlásajte Jeho skutky medzi národmi! Spievajte a brajte Mu! Rozprávajte o všetkých Jeho divných skutkoch! Chváľte sa Jeho svätým menom! Nech sa raduje srdce tých, čo hľadajú Hospodina!“ (Ž 105)

**Filipským 2:12-18** „A tak, moji milovaní, ako ste vždy boli poslušní, nielen v mojej prítomnosti, ale ešte viac teraz v mojej neprítomnosti s bázňou a trasením konajte svoje spasenie. Však Boh je ten, ktorý pôsobí vo vás, aby ste aj chceli aj činili nad svoju dobrú vôľu. Všetko činite bez reptania a pochybovania, aby ste boli bez úhony a úprimní, bezchybné deti Božie uprostred tohto prevráteného a skazeného pokolenia, v ktorom sa javíte ako jasné hviezdy vo vesmíre. Zachovávajte slovo života, aby mi bolo chválou v deň Kristov, že som nebežal nadarmo a nenamáhal sa nadarmo. Ale keby som bol aj obetovaný ako obeť v službe vašej viery, radujem sa a spolu sa radujem s vami všetkými, a aj vy sa radujte a radujte sa aj spolu so mnou“.

V rozprávkach sa často používa slovné spojenie „vaša jasnosť“ pre kráľa, panovníka a pre kniežatá. Tento titul bol používaný už v starovekom Ríme a iné jeho formy boli „najjasnejšia jasnosť“ alebo „nadovšetko najjasnejší“ apod. Toto **označenie jasne poukazovalo na vysokopostavených ľudí s titulom, ktorí však nemuseli nutne vládnuť. Stačilo, že pochádzali z kniežacieho rodu a už ich mohli nižšie postavení takto osloviť.** Dnes by sme si z toho možno robili žarty, ale v podstate takéto oslovenie prináleží každému kresťanovi, ktorý spadá pod Pavlovu definíciu z listu Filipským. Takže „vaše jasnosti“ ☺.

Apoštol sa obracia na všetkých kresťanov, ktorých už predtým vyzval, aby napodobňovali Krista. Zavesil im Ježiša na viditeľné miesto, aby On bol cieľom ich životov. Teraz sa však už obracia priamo na nich a namiesto oznamovacej vety „takýto je Kristus“ prechádza k rozkazovacej vete „toto konajte“. Zaujímavé je, že Pavol v tomto texte cirkev napomína, ale začína pochvalou. Vedci aj dnes pripomínajú, že ak chcete niekomu niečo „vyčítať“ najprv by ste ho mali pochváliť a až potom naznačiť, čo robí zle. Apoštol Pavol takto postupuje a preto kresťanov najprv chváli a potom im pripomína, že **spasenie nie je jednorazovou záležitosťou, ale že na ňom treba pracovať.**

Nestačí teda raz za čas sa pomodliť či prečítať Bibliu, nestačí raz za uhorský rok prísť do chrámu alebo si raz za rok splniť nejakú povinnosť vyplývajúcu zo vzťahu k cirkvi. Na spasení treba pracovať. A to s bázňou a trasením, úzkostlivo, ako o niečo vzácne, nenahraditeľné, večné. **Spása a večný život – sú krehké, ale najdôležitejšie dary a preto by sme ich mali opatrovať a starať sa o ne, aby sme nezišli z pravej cesty.** To sa deje aj vtedy, keď činíme pokánie, zanechávame zlé spôsoby a hľadáme dobro. Deje sa to vtedy, keď prosíme o odpustenie a dostávajúc ho, meníme svoj život podľa obrazu Božieho Syna. **Starostlivosť o spásu a večný život môžeme zvládnuť iba vďaka pomoci, ktorá je nám prisľúbená a daná aj vo sviatosti Večere Pánovej. Lebo ten poklad je príliš vzácny, aby sme si ho prehádzali.**

Zároveň apoštol Pavol, aj na základe osobnej skúsenosti, ako sme to počuli v čítanom texte, si uvedomuje, že to nie je ani zďaleka ľahké. Hriech pôsobí v kresťanoch tak, že konajú, čo nechcú a nekonajú, čo by chceli. Nemusíme chodiť ďaleko, myslím, že s tým máme osobnú skúsenosť. Preto Pavol pripomína, že starostlivosť o spásu a tiež naše presvedčivé svedectvo nevychádza výlučne z našej iniciatívy. Aby sme žili podľa vzoru Pána Ježiša, potrebujeme k Nemu a ku všetkému v našom živote, zaujať správny postoj. Potrebujeme dobrú vôľu, ochotu, nadšenie a túžbu konať a žiť tak, ako žil a konal Pán Ježiš. Preto Pavol pripomína, že **ak chceme vytrvať do konca a byť spasenými, môžeme to dosiahnuť jedine tak, že k Božej moc pripojíme vlastnú ochotu.**

Môžeme si stanoviť svoje ciele a méty, ale bez Božej pomoci, nemáme šancu dosiahnuť nič. Tak tomu veríme v bežných životných záležitostiach. Oveľa viac to platí v práci na spasení. Iba Pán Boh nám môže pomôcť dosiahnuť viac, ako si vieme predstaviť. Pavol hovorí, že niekedy dosiahneme to, čo sme si predsavzali svojou dobrou vôľou, ale občas ju nemáme, sme znechutení, otrávení, slabí a sme nemožní v oblasti viery a spásy. Preto **potrebujeme Pána Ježiša, aby nám pomohol činiť viac, ako sme schopní a pripravení urobiť sami. V odpustení a Večeri Pánovej dostávame silu, aby sme nereptali, ale boli vdáční – aby sme nepochybovali, ale dôverovali v každej chvíli – aby sme sa viac podobali na Pána Ježiša a boli vo svojom prejave viery aj života úprimní. Náš Boh nám v tom pomôže.**

Ak to budeme robiť, budeme žiariť, svietiť, budeme vynikať, budeme iní, lepší ako tí, ktorí žijú len podľa tohto sveta a pre neho, bez Božej pomoci a viery v Pána Ježiša. Pretože **ak budeme blízko Pánovi Ježišovi, ktorý je svetlo, aj my začneme svietiť, odrážať Jeho jas.** Toto svetlo pochádza z večnosti, z Božej blízkosti a dokonalého života, ktorý my ako kresťania máme rozhlasovať do temnoty, strachu a beznádeje tohto pozemského života.

Ježiš je svetlo – jasnosť, ale ak sme v Jeho blízkosti vždy, niečo z tohto svetla prenikne aj nami a my ho môžeme potom šíriť ďalej. Božiu blízkosť môžeme aj teraz prežívať pri Večeri Pánovej a keď od nej pôjdeme, máme si uvedomiť, že spasenie je vzácny dar, o ktorý sa treba starať a že s Božou pomocou môžeme aj my vytrvať vo viere až do víťazného konca v Božom kráľovstve. Kiežby sa tak pri nás stalo. Amen.